

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 aprilie 2018, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Efes. 3:14-21**: „... *Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos din care își trage numele orice familie („orice paternitate” – lb. germ.) în ceruri și pe pământ,*

și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temeliala pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea,

și să cunoașteți dragostea lui Hristos care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin!”.

Și acest lucru s-a împlinit: Adevărul Tău înaintează. Și ceea ce a scris apostolul Ioan a devenit realitate: „*nici o minciună nu vine din adevăr*”(1 Ioan 2:21). Adevărul, de fiecare dată, rămâne adevăr și va rămâne așa în vecii vecilor. Domnul nostru spune: „*Cuvântul Tău este adevărul*”, și de asemenea spune: „*Sfințește-i prin adevărul Tău*”.

Un frate slujitor m-a sunat și mi-a spus: „Frate Frank, noi suntem adunați aici din patruzeci de adunări, de vineri până luni. Luni, 2 aprilie vom fi cu toții aici ca să-I mulțumim Domnului că există un 2 aprilie 1962”. Pe întregul pământ există frați și surori care acceptă și primesc ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit prin har. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații care împărtășesc Cuvântul. Noi dorim să spunem aceasta tuturor fraților slujitori de pe întregul pământ. Este aceeași hrană spirituală pe care fratele Branham a trebuit s-o depoziteze. Așa cum mie mi-a fost poruncit să depozitez hrana, aceeași

hrană este împărțită mai departe de către toți frații de pe întregul pământ. Noi dăm mai departe doar ceea ce Dumnezeu ne-a încredințat și dăruit prin har. Nu este un sistem al unui singur bărbat. Ci așa cum este scris în Mat. 24:45-47 unde este spus foarte clar: mai întâi să dai hrana mai departe pentru ca toți slujitorii Cuvântului de pe întregul pământ să împartă aceeași hrană.

Fratele Miskys încă n-a dat nicio mărturie de călătoria din Cuba, dar Dumnezeu a făcut lucruri mari. În biserici oamenii s-au botezat biblic și Cuvântul lui Dumnezeu a fost acceptat și primit. Iar noi Îi suntem mulțumitori Domnului din toată inima că încă mai există oameni pe pământ care acceptă Cuvântul și-l primesc.

Astăzi ne vom ocupa din nou de ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit nouă. Din nou vom pune pe sfeșnic cât de important este să acceptăm și să primim Cuvântul cu făgăduințele pentru timpul nostru. În final, în legătură cu ieri seară, în legătură cu Israelul și ceea ce au spus cărturarii în acel timp și astăzi: și anume că ei trec nepăsători pe lângă Isaia 53. Ei trebuie să treacă pentru că nu pot face nimic cu Is. 53. Întrebarea de astăzi este: cine poate face ceva cu Mal. 4:5 și cu făgăduințele pentru acest timp? Cine poate începe ceva cu Mat. 17:11? Ei toți merg la vers. 12 și 13 și spun: „Lucrul acesta s-a întâmplat prin slujba lui Ioan Botezătorul, făgăduința s-a împlinit atunci”. Ei nu merg la Mar. 9:12, n-o fac. Pentru ei lucrarea s-a rezolvat. Apoi noi Îi mulțumim Domnului nostru din toată inima pentru că El S-a îngrijit ca făgăduința din Mal. 4:5-6b, confirmată de Domnul în Mat. 17:11, să se îplinească la vremea ei, în timpul nostru.

În ultima scrisoare circulară am prezentat epocile, una după alta. Dar începând din timpul Reformei, predicatorii Evangheliei au contat pe revenirea lui Hristos în timpul lor. Fie Martin Luther, fie Jan Hus, fie Zwingli, Calvin și toți din trezirile care au urmat, toți predicatorii au avut slujba și însărcinarea lor. Putem vedea cu exactitate pe ce a fost pus accentul în timpul Reformei și în trezirile care au urmat. Luați, de pildă, trezirea metodistă. În niciun alt timp n-a fost atât de accentuată sfințirea ca în timpul lui John Wesley. Accentul a fost pus pe faptul că: „*Fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Dumnezeu*”. Luați-l pe Menno Simons, bărbatul pe care Dumnezeu l-a folosit în mod deosebit pentru menoniți. Din zilele apostolilor încoace,

niciun alt bărbat n-a pus un așa mare accent ca în serviciul divin surorile să fie îmbrăcate cuviincios. Eu am predicat și în adunări menonite. Am predicat într-o adunare menonită unde slujea fratele Gunter. Toate surorile de acolo aveau încheiate hainele până la gât, hainele lor aveau mâneci lungi și purtau părul lung. Totul era frumos. Lucrul principal era ca rânduiala divină să fie restabilită în adunare. Pocăința, nașterea din nou, sfințirea, iar apoi rânduiala divină să fie restabilită în adunare. Prin toate trezirile care au urmat din timpul Reformei încoace au fost accentuate și scoase în evidență diferite lucruri.

Apoi trebuie spus simplu că niciunul din toți acești mari bărbați ai lui Dumnezeu, fie că au fost Moody, Schwenkfeld, Charles Price, Wigglesworth, niciunul din ei n-a primit o însărcinare directă așa cum a primit fratele Branham că „Mesajul care i-a fost dat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Dragi frați și surori, acest lucru trebuie să-l accentuez: revenirea lui Isus Hristos a fost tema principală pentru Pavel, Petru, Iacov, după cum a făgăduit Domnul nostru în Ioan 14. Apoi în timpul nostru a fost dată o însărcinare directă din norul de lumină supranatural care a putut fi văzut de peste trei mii de oameni, iar vocea care a răsunat a putut fi auzită doar de fratele Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premerge prima venire a lui Hristos tot așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Așadar nu numai făgăduința în legătură cu revenirea lui Hristos. Ci acum, înaintea revenirii revenirii lui Isus Hristos, însărcinarea directă a lui Dumnezeu trebuie să se împlinească pe întregul pământ.

Scumpi frați și surori, deseori am scris despre aceasta, că Dumnezeu a hotărât toate lucrurile mai dinainte. Și că de la început un frate Frank a fost încredințat de slujba fratelui Branham. Nu cândva, undeva am sărit și aterizat în Împărăția lui Dumnezeu. Ci prin har am putut fi de la început. Deja în anul 1949 am auzit despre fratele Branham. Acum nu doresc să intru în toate aceste detalii. Dar apoi au urmat anii și posibilitățile de care Dumnezeu S-a îngrijit pentru ca prin această slujbă mesajul să fie purtat pe întregul pământ. Fratele Branham, referindu-se la sine, a trebuit să accentueze, spunând: „Nu că eu voi premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, ci mesajul pe care

Dumnezeu mi l-a încredințat”. Noi toți știm că picioarele fratelui Branham au pășit în cincisprezece țări de pe pământ și doar în doisprezece țări a ținut evanghelizări. Începând cu deschiderea peceților, din martie 1963, el n-a mai vizitat nicio altă țară și n-a mai purtat mesajul în nicio altă țară de pe pământ. Dar după plecarea lui Acasă mesajul a fost purtat pe întregul pământ, așa cum a hotărât Dumnezeu. Dacă Dumnezeu dăruiește har, într-un cuprins voi da mărturie despre aceasta și voi descrie pe scurt toate punctele care sunt în legătură cu istoria mântuirii.

Scumpi frați și surori, doresc să spun despre ceea ce am amintit ieri pe scurt în legătură cu Is. 53. Dacă mergem cu Is. 53 la Lc. 19:42-44, citim cum Domnul și Răscumpărătorul nostru S-a dus pe Muntele Măslinilor, a privit asupra Ierusalimului, a plâns pentru el și a spus: *„Ierusalime, Ierusalime! De câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum îți strânge găina puii sub aripi, și n-ai vrut! N-ai recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu prin har”*. Apoi a fost exprimată judecata: că ei vor fi împrăștiați în toate popoarele și că Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri până se vor împlini vremurile neamurilor.

Ce se va întâmpla cu toți aceia care nu recunosc pe Astăzi al nostru, ci trec nepăsători pe lângă împlinirea făgăduințelor de Astăzi? Scumpi frați și surori, harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit astăzi este să credem, să primim și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu acum pe pământ și este cel mai mare cadou care le-a putut fi dăruit răscumpărăților și pe care ei l-au și primit.

Voi citi câteva versete biblice. În această zi ne aducem aminte în mod deosebit de învierea iubitului nostru Domn și Răscumpărător. Ca Om, în trupul Său, El Și-a dat viața Sa, a fost răstignit pentru omenire, Sângele Său a fost vărsat. Dar ca Domn, a înviat, a biruit moartea, iadul și pe Satan. Biruința Lui este biruința noastră. Noi toți cunoaștem versetele din Ps. 16: *„Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților; nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea”* (ver. 10). Cunoaștem versetele biblice din Ps. 47: *„Domnul Dumnezeu S-a ridicat în slavă, în mijlocul strigătelor de biruință, în sunetul trâmbiței”* (vers 5). Noi cunoaștem toate versetele biblice care mărturisesc ceea ce s-a întâmplat cu scumpul, iubitul nostru Domn și Răscumpărător, suferințele, moartea, învierea și ridicarea Lui în slavă. Conform Lc. 24,

Domnul nostru Și-a luat ucenicii în Betania, Și-a ridicat mâinile, i-a binecuvântat, și pe când îi binecuvânta El a fost ridicat la cer în fața ochilor lor (vers. 51). Ei au fost martori oculari. Apoi, cine merge de la Lc. 24 la Fapte 1:11 poate citi că: „*Același Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*”.

Fratele Schmidt a citit din Ef. 3. Scumpei frați și surori, permiteți-mi să recitesc Ef. 3 de la vers. 2 pentru ca voi să simțiți împreună cu mine, așa cum simt eu, care sunt răspunzător pentru vestirea mesajului pe întregul pământ. Dragi frați și surori, cel ce a primit o chemare divină are o așa mare răspundere înaintea lui Dumnezeu încât niciun om nu și-o poate închipui. În mod deosebit acum în ultima perioadă de timp, înaintea revenirii lui Isus Hristos, când totul trebuie readus înapoi în starea reasezată, totul să fie restituit și adus înapoi așa cum a fost la început. Noi Îi mulțumim Domnului că El S-a îngrijit de tot.

Pavel a scris în Ef. 3:3-5: „*Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care v-am scris în puține cuvinte. Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul*”.

Aceste taine au fost ascunse, și cum am amintit, începând din timpul Reformei, toți marii bărbați și-au împlinit însărcinarea lor, în timpul lor ei au vestit ceea ce a fost hotărât conform planului de mântuire al lui Dumnezeu. La sfârșitul timpului harului totul trebuia reasezat, totul trebuia restituit. Înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu!

Nu vom intra în toate amănuntele evenimentelor acestui timp, dar toți avem ochii deschiși. Toți vedem ce se petrece în jurul Ierusalimului și în Gaza. Domnul nostru a vorbit și despre aceasta. Dacă ne gândim la ceea ce a spus El în Mat. 13: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri ridicați-vă capetele pentru că izbăvirea voastră se apropie*”.

Dragi frați și surori, noi rămânem trei în toate domeniile. Cum deseori am spus-o, noi să fim cu ambele picioare pe pământ, dar în inima noastră să fim într-o permanentă legătură cu Dumnezeu. Noi credem fiecare Cuvânt și știm că ceea ce a făgăduit Domnul se va și împlini. Permiteți-mi să citesc doar câteva versete prețioase din Evrei 10. Bărbatul lui Dumnezeu a prezentat mereu și mereu acele lucruri care au atins esența.

Citim din Evrei 10 îndeosebi vers. 14: „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți* („Căci printr-o singură Jertfă El a dus pentru totdeauna la destinație pe cei ce se lasă sfințiți” – lb. germ Menge)”. Mai puternic n-o poți spune.

Domnul nostru i-a dus la destinație pentru totdeauna pe răscumpărații care se lasă sfințiți în Cuvântul Adevărului, care respectă Cuvântul, nu primesc nicio răstălmăcire și nicio explicație, ci permit ca să le fie valabil doar Cuvântul și prin acesta ei să fie sfințiți. Pe acești oameni Domnul nostru i-a adus la țintă pentru totdeauna. Prin harul Său, El nu doar ne-a răscumpărat pe noi, pe tine și pe mine, nu doar ne-a neprihănit prin credința în lucrarea isprăvită, ci și suntem hotărâți să fim sfințiți în Cuvântul Adevărului. Cum am citit înainte, pentru totdeauna, fără întrerupere, pentru totdeauna am fost aduși la țintă/destinație.

Dragi frați și surori, dacă eu și tu ar trebui s-o facem atunci ne-am putea întreba: „Ei, voi reuși eu aceasta? Voi reuși eu așa ceva? Cum va fi?”. Vă rog frumos, astăzi, vă rog foarte frumos primiți și acceptați din partea lui Dumnezeu răscumpărarea, primiți că desăvârșirea se va încheia în răpire și Mireasa va fi înfățișată Mirelui fără pată, fără zbârcitură, fără cusur, spălată în Sângele Mielului. Vă rog s-o acceptați! Este Cuvântul Lui sfânt, este lucrarea Lui de răscumpărare sfântă în noi toți.

Citim încă o dată vers. 14: „*Căci printr-o singură Jertfă...*”. Noi credem aceasta. Pe cât sigur a murit Domnul și Răscumpărătorul nostru pe crucea Golgotei și a isprăvit răscumpărarea... „*Căci printr-o singură Jertfă*”, pe atât de sigur „*El a făcut* (pe tine și pe mine) *desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți* („Căci printr-o singură Jertfă El a dus la destinație pentru totdeauna pe cei ce se lasă

sfințiți” – lb. germ. Menge)”. Aceasta este desăvârșirea, planul de mântuire al Dumnezeului nostru.

Așa cum la creație, în ziua a șaptea, Domnul și Dumnezeul nostru a trebuit să spună că totul a fost făcut desăvârșit și toate au fost aduse la existență prin Cuvântul Său atotputernic exact așa tot ceea ce a făgăduit El în Cuvântul Său și ne-a fost dăruit prin actul de răscumpărare pe crucea Golgotei este o realitate divină care nu poate fi modificată. Tu și eu, noi, care acum credem din inimă Cuvântul făgăduinței pentru acest timp, suntem hotărâți mai dinainte să ajungem la țintă/destinație.

Aici Pavel a fost foarte clar. V-o mai citesc o dată. Pe mine mă copleșește aceasta. Tu nu trebuie să faci nimic de la tine. Tu doar trebuie să crezi din inimă, să crezi din inimă ceea ce a făcut El pentru tine. Să nu te uiți la tine, să nu te uiți la alții, ci să crezi din toată inima ta și să privești cu ochii tăi la Isus Hristos care a isprăvit lucrarea de răscumpărare.

Citesc încă o dată vers. 14: „*Căci printr-o singură Jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți* („Căci printr-o singură Jertfă El a dus la destinație pentru totdeauna pe cei ce se lasă sfințiți” – lb. germ Menge)”. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru.

La revenirea Domnului nostru Isus Hristos, tu și eu vom fi găsiți fără cusur, fără pete, fără zbârcituri și vom fi înfățișați înaintea Domnului. Nu pe baza dreptății și neprihănirii tale, nu! Ci pe baza lucrării isprăvite. Nu mai trebuie adusă nicio altă jertfă. În Evrei 9 avem Cuvântul bine cunoscut despre a doua venire a Domnului nostru.

Citim din Evrei 9:28: „*tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată,...*”. Jertfa a fost adusă o singură dată. „...*ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară – nu în vederea păcatului – ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă*”.

El va veni a doua oară/va reveni ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă, adică acelor care personal au primit și trăit iertarea, împăcarea și tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. Scumpi frați și surori, este vorba ca în mod personal să ai legătura ta cu Dumnezeu, să fi avut trăirile mântuitoare personale: pocăința, întoarcerea la Dumnezeu, înnoirea și nașterea din nou, ascultarea. Toți care devin credincioși

trebuie să se boteze pentru că așa este scris în Mar. 16:16: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*”.

Poate am voie să spun repede și aceasta. În anul 1948 eu mi-am dedicat viața Domnului la vârsta de 14 ani și jumătate, iar apoi am fost botezat în formula trinitară în biserica baptistă. Dar când timpul s-a împlinit și eu am auzit ceea ce a spus fratele Branham prin însărcinarea lui Dumnezeu: „toți aceia care sunt botezați în formula trinitară, de fapt, ei sunt botezați și aparțin bisericii romano-catolice care a introdus această formulă în sec. al IV-lea d.Hr.”, atunci aceasta a venit ca un șoc peste mine. După aceea noi frații ne-am strâns, ne-am dus la Rin și ne-am botezat biblic unul pe celălalt în *Numele Domnului Isus Hristos*. Cu adevărat, din inimă, să primești corectarea pentru ca de la început totul să fie încadrat și rânduit biblic.

Scumpi frați și surori dacă vezi apoi ce se face cu afirmațiile fratelui Branham! Sper că cei doi frați ai noștri nu se vor supăra pe mine. Eu am auzit de un frate care ieri seară n-a luat parte la Cină. Sigur este în mijlocul nostru. El s-a referit la fratele Branham care a spus: „Numai cine a primit Duhul Sfânt poate să participe la Cină”.

Dragi frați și surori, cu adevărat noi trebuie să înțelegem corect fiecare afirmație. Fratele Branham a dorit doar să accentueze că nu poate fiecare să trăiască cum vrea, ci toți să se cerceteze înaintea Feței lui Dumnezeu dacă sunt vrednici sau nu să serbeze Cina. Cina nu se referă la Cincizecime. Așa cum am cercetat ieri, Cina a fost introdusă de Paști. Cina de seară ne aduce aminte de ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei.

Permiteți-mi să accentuez și acest lucru și nu spun aceasta ca să critic. Spun acest lucru ca unul care în anul 1949 am trăit botezul cu Duhul Sfânt într-un mod puternic. Am trăit cum Duhul lui Dumnezeu a venit peste sute de oameni în același timp. Dar după aceea toți care au vorbit în limbi și au cântat au rămas mai departe în învățătura trinitară în care erau mai înainte. Ei au ridicat pretenția că au primit Duhul lui Dumnezeu, dar întrebarea este de ce nu s-au lăsat călăuziți în întregul Adevăr atunci când Adevărul le-a fost vestit? Nu este suficient să primești Duhul Sfânt. Ci noi trebuie să ne supunem lui Dumnezeu și Cuvântului Său ca să putem fi călăuziți de Duhul lui Dumnezeu în tot

Adevărul. Apoi se împlinește: „*toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu*” (Rom. 8:14). Nu judecăm, dar la ora actuală pe pământ sunt cinci sute cincizeci de milioane de pentecostali carismatici care toți dansează și cântă „Aleluia!”, dar toți trec nepăsători pe lângă ceea ce a făgăduit și face Dumnezeu în acest timp. Ce este aceasta? Dumnezeu a făgăduit că va turna Duhul Său peste orice făptură (Ioel 2:28). Dar apoi precizarea este că „*Duhul Său va fi turnat peste fii și fiice*” (Ioel 2:28b). Nu în general peste orice făptură. Așa cum a văzut fratele Branham într-o viziune: a văzut un lan de grâu, și a văzut și neghina. Apoi a văzut cum a venit o secetă, iar neghina și grâul strigau după ploaie. Apoi grâul și neghina au primit ploaia și atât grâul cât și neghina au strigat „Aleluia!” și „Cinste lui Dumnezeu!”. Dar după roadele lor îi veți recunoaște. Grâul rămâne grâu și neghina rămâne neghină. În acea zi mulți vor veni și vor zice: „Doamne, n-am făcut noi minuni în Numele Tău? N-am prorocit noi? N-am scos noi demoni? N-am făcut noi mari isprăvi?”. Dar Domnul le va răspunde: „Voi n-ați recunoscut ceasul și timpul a ceea ce Eu am făgăduit și împlinit și ați trecut nepăsători pe lângă aceasta. Plecați de la Mine! Nu vă cunosc. Plecați de la Mine voi lucrători ai fărâdelegii”.

Așadar să fim atenți pentru a încadra biblic ceea ce a spus fratele Branham și să știm de unde aparține. Pentru ca și noi să ne găsim locul nostru înaintea Feței lui Dumnezeu, să-I slujim Domnului în pace și liniște și să participăm la Cină.

Citim puternicul Cuvânt din Iacov 5. În Vechiul Testament a fost făgăduit, dar aici în Noul Testament bărbatul lui Dumnezeu, Iacov, a scris următoarele: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci revenirea Domnului este aproape. Nu vă plângeți („Nu suspinați” – lb. germ.) unii împotriva altora, fraților...*” (Iac. 5:7-9a).

Am putea citi mai departe. Noi vedem seriozitatea acestor cuvinte, îndemnul serios adresat nouă celor ce trăim acum în perioada de timp de dinaintea revenirii lui Isus Hristos. Nicio singură dată să nu suspinăm unii împotriva altora, ci să primim iertarea deplină și mântuirea deplină. Să lăsăm pe celălalt în pace, să-l lăsăm în pace!

Fiecare să se privească pe el însuși în Oglinda Cuvântului și atunci nu mai poți vedea pe nimeni altcineva. Atunci te vezi doar pe tine și spui: „Doamne, Te rog dăruiește-mi har și ajută-mă!”

Noi putem fi mulțumitori că acum două mii de ani Dumnezeu i-a putut folosi pe frații noștri, fie că a fost Pavel, fie Petru sau Iacov, ca să ne atenționeze pe noi ce este important acum înaintea revenirii lui Isus Hristos. Aveți răbdare ca și plugarul care n-are nicio influență asupra ploii, ci așteaptă răbdător până vine ploaia. Tot așa să avem răbdare și noi. Scumpi frați și surori, noi credem că același Domn și Dumnezeu care a dăruit ploaia timpurie la început tot El va dăruia și ploaia târzie la sfârșit, și însuși Domnul Se va ocupa de desăvârșirea Miresei Sale. Eu sunt în starea să scriu și să spun încă o dată: „Acum Doamne, lasă pe robul Tău să plece în pace. Pentru că ochii mei au văzut mântuirea lui Dumnezeu, au văzut împlinirea Scripturii”.

Scumpi frați și surori, eu cred că, în parte, puteți simți cu mine ce înseamnă să fii într-o responsabilitate directă înaintea Dumnezeului atotputernic: să duci ultimul mesaj biblic, poporului lui Dumnezeu, pe întregul pământ; ca mărturie pentru toți, dat pentru chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă a Mielului. Toți pe întregul pământ ascultă. Voi știți că la ora actuală sunt 72 de posturi de televiziune prin intermediul cărora între zece și doisprezece milioane de oameni ascultă în fiecare vineri, timp de treizeci de minute, mesajul pe care noi îl vestim. Dumnezeu a dăruit har peste așteptări și înțelegere. Ca mărturie, milioane de oameni sunt ajunși. Dar apoi mesajul îi atinge pe aceia care sunt hotărâți mai dinainte să aibă parte de răpire, care cred din inimă Evrei 10:14; noi care credem că prin Jertfa unică desăvârșită am fost aduși la destinație/la țintă, odată pentru totdeauna, noi care ne lăsăm sfințiți. Iar noi, prin har, o putem primi și accepta.

Așa cum este scris aici: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților*” (Iac. 5:7). Citim vers. 8: „*Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci revenirea Domnului este aproape*”.

Cât de mulțumitori putem fi! Fără să devenim nervoși, dar cu o responsabilitate deplină înaintea Dumnezeului Celui viu. Eu o voi recapitula și accentua de fiecare dată. Niciodată înainte, în nicio perioadă de timp, dintr-un nor supranatural n-a mai fost dată o așa

poruncă: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Apoi bărbatul lui Dumnezeu, referindu-se la sine, a spus cu o voce puternică: „Nu că eu voi premerge revenirea lui Hristos. Ci mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Scumpi frați și surori, o spunem cu toată smerenia: noi suntem singurii de pe întregul pământ cu această convingere. Toți ceilalți care aleargă în diferite direcții îmi reproșează și spun că Apoc. 10 s-a împlinit, că deja Domnul a coborât și alte lucruri greșite. Dar indiferent în câte direcții aleargă, într-un punct ei toți sunt una: adică împotriva fratelui Frank. Dar prin harul lui Dumnezeu, noi rămânem în Cuvânt, în Adevăr, și nu primim nicio singură răstălmăcire. Chiar dacă câteodată fratele Branham n-a exprimat frazele până la capăt, totuși noi suntem mulțumitori din toată inima. Cine este corect în inima lui acela înțelege totul corect. Astfel noi suntem mulțumitori din inimă că, prin harul lui Dumnezeu, înțelegem corect toate afirmațiile.

Citim și din 2 Pet. 1 unde bărbatul lui Dumnezeu a spus lucruri foarte importante. Citim din 2 Pet. 1:16: „*În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui*”. Apoi el continuă.

Cum a spus Pavel în 1 Tes. 4. Scumpi frați și surori, noi avem respect față de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Dacă în 1 Tes. 4 este scris că Însuși Domnul va coborî atunci noi credem așa cum este scris: Nu ca mesaj, ci El personal va coborî.

Citim din 1 Tes. 4:15: „*Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului* („pe baza unui Cuvânt al lui Dumnezeu” – lb. ger.)..”. Aleluia! Spuneți un „Amin” la aceasta. Amin. „*Iată, în adevăr, ce vă spunem pe baza Cuvântului Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la revenirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți*”. Apoi urmează un Cuvânt pentru care Îi mulțumim lui Dumnezeu în mod deosebit. În vers. 16 este scris: „*Căci însuși Domnul, cu un strigăt...*”.

Dacă nu respecti Cuvântul când citești ce a spus fratele Branham, ai putea fi de părerea că fratele Branham a văzut că Domnul

Se coboară prin mesaj. Nu, nu! Scumpi frați și surori, dacă imediat după aceea citești ceea ce a spus la sfârșit atunci vei primi înțelegerea corectă. Iar acest lucru este foarte important. Nu doar să iei o jumătate de citat, ci trei minute mai târziu poți observa cum el a dat explicația exactă a ceea ce spusese mai înainte, lucruri pe care frați de pe întregul pământ le-au înțeles greșit. Acești frați merg și spun că „începând de la deschiderea peceților Domnul Se tot coboară și că El a părăsit scaunul harului”. Nu și încă o dată nu! Domnul nostru personal, Însuși Domnul, trupește, Se va reîntoarce tot așa cum El personal, trupește, a fost ridicat la cer, iar noi vom fi schimbați. Trupurile noastre muritoare vor fi schimbate și vom fi pentru totdeauna cu Domnul.

Acum vă citesc Cuvântul cel mai important din 2 Ioan. Toți care neagă că Isus Hristos va reveni în trup nu sunt doar niște învățători care rătăcesc pe alții, ci ei sunt amăgitori și sunt încadrați de Scriptură ca fiind Antihriști, indiferent că ei vorbesc sau nu de proroci. Citim din 2 Ioan 1:7: *„Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!”*. Toți care spun că Domnul a părăsit scaunul harului nu sunt normali la cap, sunt deranjați în mintea lor și în toate, și au căzut pradă Dușmanului. Sfânta Scriptură spune exact cum se va întâmpla și exact așa se va întâmpla la revenirea Domnului. Eu nu pot suporta nicio amăgire și nicio rătăcire; este îngrozitor, nu merge!

Cum am citit înainte, Domnul i-a dus pe ai Săi la destinație/la țintă, odată pentru totdeauna. Prin Sânge am fost răscumpărați, prin Cuvânt suntem sfințiți, pentru ca mai apoi El să ne poată pecetlui și spune: „Tu ești proprietatea Mea. Acesta este fiul Meu. Aceasta este fiica Mea”. Îi suntem mulțumitori Domnului pentru toate versetele biblice. În mod deosebit: *„Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori...”*. Dacă deja atunci a fost așa, atunci ce să mai spunem astăzi? S-au dus, s-au răspândit în lume oameni care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup, că El nu Se va arăta în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!

Fie ca Dumnezeu să ne dăruiască har tuturor, pentru ca din nou să devenim mulțumitori că am recunoscut ceasul, timpul, mesajul și mesagerul și noi putem vesti întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu. În timpul nostru Dumnezeu a lucrat ca la început; așa cum

atunci l-a folosit pe Pavel tot așa acum, în timpul nostru, l-a folosit pe fratele Branham pentru ca să pună pe sfeșnic toate temele și învățăturile biblice și noi să fim aduși înapoi la temelia originală, la învăătura apostolilor și prorocilor, ca să se poată împlini Fapte 2:42: „*Ei stăruiau în învăătura apostolilor*”. Noi am fost aduși înapoi pe aceeași temelie, în aceleași învățături ale apostolilor. Prin har, noi am primit înțelegerea a tot ceea ce este scris în Scriptură, fie că este scris în 1 Tes. 4, fie în 1 Cor. 15, fie în Apoc. 10; prin harul lui Dumnezeu noi am fost introduși în Cuvânt și tot prin har putem vedea exact ce și unde aparține, iar acolo unde aparține își va găsi locul potrivit.

Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru pentru toate călăuzirile din ultimii 60 de ani. În anul 1958, aici în Krefeld am tradus primele predici ale fratelui Branham. Privim în urmă la 60 de ani în care Domnul a binecuvântat pas cu pas și a dat călăuziri. În una din scrisorile circulare am redat unele trăiri. Domnul Dumnezeu S-a ocupat, S-a îngrijit de tot și ne-a introdus în tot ceea ce face El în prezent, prin har. Noi am recunoscut ceasul, timpul, mesajul și mesagerul. Și știm că așa cum Dumnezeu a adus înapoi în țara făgăduinței pe poporul Său Israel din toate popoarele în care au fost împrăștiati, la fel Domnul Dumnezeu cheamă afară Biserica Mireasă din toate popoarele și limbile.

Noi avem voie să strigăm: „*Iată Mirele sosește! Pregătiți-vă să-L întâmpinați!*”. Apoi accentul este că doar jumătate din aceia care au auzit ultimul mesaj au rămas credincioși în Cuvântul lui Dumnezeu. Pilda celor zece fecioare este foarte importantă. Nu începutul va fi încoronat, ci sfârșitul va fi încoronat. Începutul corect al fecioarelor nechibzuite, care cred fiecare răstălmăcire, nu le-a ajutat la nimic. Fecioarele înțelepte au rămas în Cuvântul Adevărului, cred din inimă Cuvântul pe care l-am citit din Evrei 10:14 și au pus răscumpărarea în centru. Ele nu repetă mereu: „prorocul a zis...”, „prorocul a zis...” sau „Pavel a zis...”. Ci ele cred că Dumnezeu a zis, Dumnezeu a vorbit prin toți prorocii Săi și a lucrat prin toți apostolii. Iar noi putem cuprinde ceea ce a avut de spus Dumnezeu prin toți prorocii și apostolii Săi, și avem voie s-o vestim acum, prin har.

Niciodată înainte n-a existat pe pământ o astfel de perioadă de timp ca acum. Noi am spus-o deja și o vom repeta. Este ultimul mesaj

înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă că putem accepta și crede ceea ce am citit, că: printr-o singură Jertfă am fost aduși la țintă și sfințiți, odată pentru totdeauna. Și pe cât de sigur este scris de răpire, pe atât de sigur noi vom avea parte de aceasta.

Voi știți ce I-am spus Domnului în anul 1966, că eu, cu ajutorul Său, voi împlini însărcinarea pe care El mi-a dat-o. Dar L-am rugat ca toți aceia care ascultă Cuvântul Său din gura mea și îl cred să aibă parte de răpire. Eu nu doresc să fi alergat și călătorit degeaba. Eu doresc să văd rod. Doresc ca toți din toate popoarele și limbile care acum aud ultimul mesaj, Adevăratul Cuvânt, să-l primească, să-l creadă din inimă și să aibă parte de răpire atunci când Domnul Se va reîntoarce pentru Mireasa Lui.

Doresc să mai amintesc încă ceva. Frații noștri din Cehia și mulți alți frați sunt aici. Mie mi-a fost spus că ușa capelei Betleem rămâne deschisă pentru totdeauna pentru noi și că eu pot predica oricând în capela Betleem din Praga, acolo unde Jan Hus a predicat acum șase sute de ani. Împreună cu fratele Siegfried Fleck am fost în acea capelă unde am ținut adunări și Dumnezeu a binecuvântat. Totul este har. Dumnezeu deschide ușile, Dumnezeu deschide inimile în toate popoarele, în toate limbile și națiunile. Fratele Giwawa a spus: „Frate Frank, adunarea care are loc astăzi în Krefeld este transmisă în țara noastră prin intermediul televiziunii”. Dumnezeu Se îngrijește ca acest lucru să se întâmple. Și scumpul nostru frate Emanuel și mai ales frații noștri din Africa pot da mărturie a ceea ce face Dumnezeu aici, dincolo și peste tot. Ce har ne-a dăruit Dumnezeu nouă! Vă rog frumos, acceptați-o, primiți-o! Toți aceia care și-au dedicat viața lui Dumnezeu și încă nu sunt botezați biblic, astăzi, după acest serviciu divin se pot boteza biblic în Numele Domnului Isus Hristos. Singurul Dumnezeu, veșnicul Dumnezeu, ne-a inclus pe noi în planul Său de mântuire, ne-a dăruit har, ne-a vizitat prin har și ne-a dăruit o parte în ceea ce El face acum pe pământ. Eu cred că noi toți Îi putem spune un «Da», putem primi că Domnul Dumnezeu binecuvântează prin har. Toți frații de pretutindeni să fie binecuvântați, în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

Haideți să ne ridicăm și împreună să cântăm o cântare. În Africa, ieri și astăzi, s-au adunat mai mulți frați, și se vor aduna și mâine ca să-I mulțumească Domnului că există un 2 aprilie 1962. Cu adevărat, înaintea Feței lui Dumnezeu, pot spune că în 2 aprilie 1962 am fost luat din acest trup. Aflându-mă în trupul duhovnicesc, puteam vedea trupul meu care era căzut la pământ și cu palmele întinse în felul acesta și am spus: „Doamne, ei nu mă vor asculta. Ei au totul din belșug”. Domnul Dumnezeu a exprimat chemarea și trimiterea într-un mod supranatural. Eu am făcut doar ceea ce Domnul mi-a poruncit să fac. Așa ca Pavel atunci, așa în timpul nostru fratele Branham a fost bărbatul trimis de Dumnezeu ca să prezinte planul de mântuire al lui Dumnezeu.

Îi aducem mulțumire Domnului în toate popoarele și în toate limbile. Rămânem respectuoși în rugăciune. Mai întâi doresc să pun întrebarea dacă avem în mijlocul nostru frați și surori care doresc să se se boteze. Dacă sunt atunci vă rog ridicați scurt mâna. Sunt câțiva. Îi aducem mulțumire Domnului. La încheiere, vă vom chema în față, ne vom ruga împreună cu voi și apoi vom trece la botez. Acum doresc să întreb: câți cred că acum, înaintea revenirii lui Isus Hristos, ultimul mesaj răsună la toate limbile și popoarele? Amin. Amin. Amin.

Domnul este credincios. Noi credem scumpul și sfântul Său Cuvânt. Atât de sigur cum El S-a dat ca Jertfă desăvârșită tot atât de sigur prin această singură Jertfă desăvârșită, odată pentru totdeauna, noi am fost mântuiți, neprihăniți, sfințiți, desăvârșiți și în El, prin El, am fost duși la țintă/la destinație. Noi vom vedea chipul Său.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți în toate popoarele și în toate limbile. Fratele Branham a spus că, așa cum în timpul Reformei Cuvântul a fost adus la început, apoi din Europa a fost dus în America, tot așa Cuvântul se întoarce înapoi, și de aici merge pe întregul pământ. Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea. Credeți voi mesajul? Spuneți „Amin”. Amin.

Scumpi frați și surori, să nu uitați: Dragostea lui Dumnezeu față de noi a fost descoperită pe crucea Golgotei. Cel mai cunoscut verset este scris în Ioan 3:16: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea,

că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

Această dragoste divină care a fost descoperită, prin împăcare, pe crucea Golgotei, este turnată în inimile celor răscumparați prin Duhul Sfânt. Fratele Branham a văzut o viziune, a putut privi în spatele cortinei timpului și a văzut milioane de oameni care au avut parte de răpire; toți erau tineri, toți laudau și slăveau pe Domnul. Apoi el a auzit o voce spunând: „Doar dragostea desăvârșită intră aici”. Dragostea desăvârșită care a fost manifestată pe crucea Golgotei trebuie să fie și va fi descoperită în cei răscumparați. Doar dragostea desăvârșită va intra acolo. Amin.

Sumar video – aprilie 2018

Iubiți frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Avem în urma noastră un sfârșit desăptămână cu unele din cele mai binecuvântate adunări. A fost vinerea mare, sâmbăta și duminica de Paște și ne-am reamintit versetele respective și ceea ce a făcut Domnul nostru pentru noi, când a plătit prețul, Și-a vărsat sângele și ne-a dăruit o răscumpărare deplină. Am vorbit pe scurt și despre ceea ce face Dumnezeu acum în toată lumea, căci m-am întors din călătoria pe care am făcut-o în luna martie în India, Bangkok și până la Manila. Am decolat și aterizat de 12 ori, am vestit Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu, amintindu-le adevăraților credincioși ceea ce a spus Domnul nostru și cum a fost însărcinat fratele Branham să vestească mesajul care va premerge a doua Sa venire. Desigur, trebuie să ne întoarcem la această însărcinare și eu o am notată aici: „«Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premeargă întâia venire a lui Hristos, mesajul dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos.» Nu că voi fi eu premergătorul, ci mesajul va fi cel care va premerge” – 9 februarie 1957.

Astfel, prin harul lui Dumnezeu, știm că fratele Branham s-a referit de mai multe ori la această însărcinare directă, supranaturală, care este în legătură cu a doua venire a lui Hristos. Și înainte de a intra în subiect, dați-mi voie să citesc Evrei 10:14: „*Căci printr-o singură*

jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți". Printr-o singură jertfă, pe crucea Golgotei, când Domnul nostru și-a vărsat sângele, sângele noului legământ, noi am fost răscumparați, socotiți neprihăniți, făcuți desăvârșiți și sfințiți în Cuvântul Său. Iubiților, tot ceea ce face Dumnezeu este desăvârșit. Iar aici, în Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, avem confirmarea.

Ne întoarcem repede și la toate profețiile Vechiului Testament cu privire la răscumpărare, la Mântuitor. Citim în Ps. 22 , în Isaia 53, citim toate scripturile, chiar și pe cele referitoare la învierea Sa. Citim Ps. 16, „Nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea”. Citim Ps. 47, „Dumnezeu Se suie în mijlocul strigătelor de biruință, Domnul înaintează în sunetul trâmbiței”. Mergem apoi în Noul Testament și-L vedem pe Domnul și Mântuitorul nostru în drumul Său spre Golgota, trecând prin Ghetsimani și rugându-se: „*Facă-se nu voia Mea, ci voia Ta*”, apoi strigând pe cruce: „*S-a isprăvit!*”, Ioan cap. 19. Apoi citim despre înviere. Domnul nostru a înviat a treia zi, a biruit moartea și locuința morților, mormântul. Prin harul lui Dumnezeu noi am primit răscumpărare deplină și prin aceasta noi suntem făcuți desăvârșiți pentru totdeauna. „*Și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți*”. Puteți citi în Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu ceea ce a făcut Domnul nostru pentru noi.

Dacă citiți în Vechiul Testament, atunci când urma să se împlinească făgăduința dată de Dumnezeu lui Avraam, Domnul i s-a arătat lui Moise, o puteți citi în Exod, Domnul i s-a arătat lui Moise și a spus: „*Îmi aduc aminte de făgăduința Mea, M-am coborât să-i izbăvesc*”. Dar iată care este versetul cheie în Exod: nu doar un mesaj: „*Lasă poporul Meu să plece!*”, nu doar „*Ieșiți afară ca să-Mi slujiți!*”. De zece ori: „*Lasă poporul Meu să plece!*”. „*Lasă pe fiul Meu, întâiul Meu născut să plece*”. Dar nu a fost numai mesajul „Lasă poporul Meu să plece”, ci ajungeți apoi la cap. 12, unde Domnul a poruncit ca Paștele, mielul să fie jertfit și sângele să fie pus pe ușorii ușii.

Iubiților, nu vorbiți numai despre mesaj, despre chemarea afară! Vorbiți despre Mielul lui Dumnezeu, despre sângele vărsat pentru cei care ies afară ca să slujească Domnului și aceștia să spună din toată

inima lor: „Facă-se nu voia mea, ci voia ta”. Pentru că numai în voia lui Dumnezeu, care se găsește în Cuvântul lui Dumnezeu, putem fi sfințiți și numai atunci Își poate pune Domnul pecetea Sa asupra noastră.

Să facem un rezumat al celor spuse în Numele Domnului Isus Hristos. Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham conform făgăduințelor din Vechiul Testament, mai ales Mal. 4. Domnul nostru a confirmat această făgăduință în Noul Testament, în Mat. 17:11: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*”. Cuvântul cheie din mesaj este „*să așeze din nou*”. Nu ca să înființeze o nouă religie, nu interpretări, ci să fim întorși la Dumnezeu, la Cuvântul Său sfânt, la temelia pusă de apostoli și proroci, fără a adăuga vreun cuvânt – ci să fim readuși la Dumnezeu și la Cuvântul Său.

Prieteni, trebuie să vă spun cu o inimă frântă. Am călătorit din nou și am observat diferitele direcții care toate se referă la proroc, fac credibile propriile lor interpretări și nimeni nu respectă Cuvântul lui Dumnezeu. Ce să spun? Repet ceea ce i-a fost spus fratelui Branham și anume că mesajul dat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, nu un mesaj nou, ci Cuvântul original al lui Dumnezeu reșezat. Acesta este mesajul original! Întoarceți-vă la Dumnezeu, întoarceți-vă la Cuvântul Său, întoarceți-vă la temelia originală, întoarceți-vă la învățăturile apostolilor, întoarceți-vă la aceleași trăiri pe care le-au avut frații și surorile noastre la început.

Să nu uitați niciodată: mesajul a fost: „*Lasă poporul Meu să plece!*”. Mesajul din timpul acesta este: „*Poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul și nu atingeți nimic necurat*”. Deci mesajul este foarte, foarte clar. Dar nu a fost numai mesajul, ci după aceea vedem jertfa, Îl vedem pe Mielul lui Dumnezeu. Iar în vestirea lui, apostolul Pavel spunea: „*Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit*”. Și el a putut spune: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*”.

Dacă priviți în jur – și nu vreau să judec, ci o spun cu o inimă frântă – toți umblă pe căile lor, ei nu predică și nu învață despre

Golgota. Nu! Ci „prorocul a zis, prorocul a spus”. De ce nu spun ei niciodată „Biblia spune”!? De ce? De ce? Pentru mine – și o spun sincer – ceea ce spune prorocul este ceea ce spune Biblia și ce spune Biblia, a spus și prorocul. Dacă din Biblie și mesaj faceți două lucruri diferite, sunteți amăgiți. Vă aflați sub o inspirație greșită! Dacă voi îmi spuneți că prorocul a spus cutare și cutare lucru și nu vă întoarceți la Cuvântul lui Dumnezeu, ceva nu este în regulă cu voi, pentru că prorocul a spus: „Niciodată să nu acceptați ceva ce nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu”. De ce nu citați toate afirmațiile pe care le-a făcut prorocul ca să sublinieze infailibilitatea Cuvântului lui Dumnezeu, ca să sublinieze că adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu vine la proroc? Acest Cuvânt adevărat al lui Dumnezeu, Biblia, a venit la proroc, de la Geneza la Apocalipsa!

Iubiților, astăzi este 3 aprilie, ieri a fost 2 aprilie și mulți frați din lumea întreagă mi-au reamintit – mi-au scris sau m-au sunat și au spus: „Frate Frank, acum 56 de ani, pe 2 aprilie 1962, într-o zi de luni, dimineața, tu ai auzit glasul audibil, pătrunzător al Domnului pentru prima dată în viața ta”. Și acesta este adevărul, la fel de sigur precum acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Da, eu, fratele Frank, am auzit glasul audibil, autoritar, pătrunzător al Domnului, spunând cuvintele acestea: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va sfârși în curând. Te voi trimite în alte orașe ca să predici Cuvântul Meu”. Ca dintr-o lovitură am fost trântit la podea. Nu vă puteți închipui ce răspundere înaintea Dumnezeului atotputernic aduce cu sine o asemenea trăire, o însărcinare și o chemare directă: răspunderea de a vesti ultimul mesaj. Nu va mai fi niciun mesaj după acesta. De ce n-a fost dat acest mesaj lui Martin Luther, John Wesley, John Smith – de ce nimeni, în ultimii 500 de ani n-a primit o însărcinare în care să se spună că mesajul său va premerge a doua venire a lui Hristos?

Iubiți frați și surori, noi suntem într-un mod absolut foarte, foarte aproape de revenirea fizică, trupească, a Domnului Isus Hristos. Dumnezeu l-a luat pe robul Său când era ziua mea de naștere, pe 24 decembrie 1965. Dar de atunci, eu am dus până la marginile pământului mesajul dat aceluia om al lui Dumnezeu.

Și datorită acelei însărcinări divine, cei care au propriile interpretări mă urăsc pur și simplu. Da, da, ei pur și simplu mă urăsc. Nu știu de ce, pentru că eu trebuie să rămân la Cuvântul lui Dumnezeu.

Doar spre informarea voastră, în acești peste 50 de ani care au trecut, am călătorit în fiecare lună în diferite țări, iar acum slujim exact 172 de națiuni în mod direct; slujim lui Dumnezeu și slujim poporului Său, vestind Cuvântul lui Dumnezeu, împărțind hrana care a fost depozitată, împărțind tainele care i-au fost descoperite prorocului. Și aceasta este slujba mea, care are două aspecte: să predic Cuvântul - 2 Tim. 4: „Vestește Cuvântul, la timp și ne la timp”, iar a doua parte a fost să depozitez hrana. Și după aceea a sosit timpul să le fac pe amândouă: să predic Cuvântul lui Dumnezeu și să distribui hrana spirituală care a fost depozitată.

Iubiți frați și surori, o spun din nou: nu doar un mesaj, ci să mergem la Golgota și să lăsăm ca sângele să fie aplicat. Iar cei ce spun că harul s-a sfârșit, au înțeles greșit. Ați înțeles greșit! Sângele încă se află pe scaunul harului, iar noi credem din toată inima că Domnul Însuși Își va încheia lucrarea. Fratele Branham și-a făcut partea lui, eu mi-am făcut partea mea și toți frații, în toată lumea împart aceeași hrană, rămân în Cuvântul lui Dumnezeu și Domnul Însuși Își va încheia lucrarea de răscumpărare, așa cum Și-a încheiat și lucrarea de creație. Binecuvântat să fie Numele Său cel sfânt, acum și în veci. Aleluia. Amin!